[2023] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 152

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਿਸ਼ਾਦ @ਕੇਵਤ ਜ਼ਿੰਕ ਨਿਸ਼ਾਦ

v.

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ

(2023 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1636-1637)

ਮਈ 19, 2023

[ਬੀ. ਆਰ. ਗਵਈ, ਵਿਕਰਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਸੰਜੇ ਕਰੋਲ, ਜੇ.ਜੇ.)

ਸਬੂਤ - ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ - ਛੇ ਸਾਲ ਦੀ ਬੱਚੀ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 'ਨਾਲੇ' ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ -

- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਧਾਰਾ 376, 377, 302 ਅਤੇ 201 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ,

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. - ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ - ਸਹੀ - ਰੱਖੀ ਗਈ: ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ -

- ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਈ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਤੇ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ - ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ - ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 – ਧਾਰਾ 376, 377, 302 ਅਤੇ 201 – ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 - ਧਾਰਾ 53 ਏ - ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ।

- ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ - ਕੀ ਖੁਲਾਸੇ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਜਾਣ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? – ਹੋਲਡ: ਹਾਂ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਰਾਠੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਲਿਖਣਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ

- ਕਥਿਤ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੀ ਮਰਾਠੀ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਭਾਵ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂ ਸਮਝਾਈ ਨਹੀਂ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ - ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

- ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਵਿਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਮਰਾਠੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਹਿੰਦੀ ਸੀ - ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ- ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 - ਧਾਰਾ 53ਏ - ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਏ
ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੇ ਧਾਰਾ 53ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ - ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 53ਏ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਖੂਨ ਅਤੇ ਵੀਰਜ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਮੂਨੇ ਕਿਸਨੇ ਲਏ ਸਨ।
ਕਿਹੜੀ ਤਾਰੀਖ, ਕਿੰਨੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ - ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ (ਐਕਸਟ.79) ਹੈ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਪਰ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ - ਨਾਲ ਹੀ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਣਾਦਾਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ -
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਧਾਰਾ 53ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ - ਇਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੈ
ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਛੇ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਦੋਵੇਂ ਨਿੱਜੀ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ -
ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਨਮੂਨੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ - ਨਮੂਨੇ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਈ - "ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ" ਅਤੇ "ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਲੜੀ" ਪਹਿਲੂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡੀਐਨਏ ਰਿਪੋਰਟ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ ਭੇਜਣਾ - ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਮੈਨੂਅਲ - ਅਪੈਂਡਿਕਸ XXV – ਸਬੂਤ - ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ।

ਸਬੂਤ - ਡੀਐਨਏ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮੁੱਲ - ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ.

ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਨੂੰਨ - ਅਪਰਾਧ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ - ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ - ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ.

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਸੀਹੋਲਡ: 1.1 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਰਾਠੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਲਿਖਣਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ

- ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਮਝੋ। ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਮੁਰਾਠੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਮੂਲ ਗਵਾਹੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਠ, ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਆਯਾਤ
- ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਈਦ ਕਾਸਿਮ ਰਿਜ਼ਵੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 45] [168--; 169-]

    ਸਈਦ ਕਾਸਿਮ ਰਜ਼ਵੀ ਬਨਾਮ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਰਾਜ 1953 ਐਸਸੀਆਰ 589
- - ਇਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

    ਸਿਜੂ ਕੁਰੀਅਨ ਬਨਾਮ ਸੀਜੂ ਕੁਰੀਅਨ ਬਨਾਮ। ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ 2023 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ 429 - ਵਿਲੱਖਣ.

1.2 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਖੂਨ ਕਿਸੇ ਇੱਕ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਯੋਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਕਰ (ਭੂਰੇ) 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਵੀਰਜ ਦੇ ਦਾਗ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ
ਸਵੈਬ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖੂਨ ਅਤੇ ਵੀਰਜ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਨਮੂਨੇ ਕਿਸਨੇ ਲਏ, ਕਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਕਿੰਨੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ,

- ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਨਮੂਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ (x.79) ਹੈ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ,
- ਜਿਸ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾਦਾਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਧਾਰਾ 53ਏ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇੱਥੇ, ਇੱਕ ਬੱਚਾ
- ਛੇ ਸਾਲ ਦੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਉਸ 'ਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਖੋਜਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਕਿ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ
ਅਧਿਕਾਰੀ
ਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ, ਧਾਰਾ 53ਏ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ? ਇਹ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਨਿੱਜੀ ਹਸਪਤਾਲਾਂ 'ਚ 6 ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੇਸ, ਨਮੂਨੇ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੀ ਸਹਿ-ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਵਾਜਬ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ. ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਨਮੂਨੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ। ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਲੜੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਕਤ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਖੰਡਤਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ। ਇਹ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਂਭਿਆ ਜਾਵੇ। ਹਿਰਾਸਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ, "ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਕਸਟਡੀ ਹੈ, ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ, ਏਜੰਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੰਬਰ, ਪੀੜਤ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਆਈਟਮ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵੇਰਵਾ। ਨਿਰਸੰਦੇਹ, ਈ ਇਹ "ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ" ਅਤੇ "ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਲੜੀ" ਪਹਿਲੂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਡੀਐਨਏ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸਟ.85 ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਡੀਐਨਏ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਇਸਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਭੁੱਲ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ; ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹਨ. (ਪਾਰਸ 52, 54, 56, 58, 61-63 ਅਤੇ 66) [173-ਏ-ਬੀ; 174-ਡੀ-ਈ, ਐਫ-ਜੀ; 176-
ਬੀ-ਜੀ; 179--]

> ਕ੍ਰਾਈਮ ਸੀਨ ਡੀਐਨਏ ਨਮੂਨਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ, ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ- ਕੇਂਦਰੀ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਆਫ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲਾ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

- 1.3 ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੀਡਬਲਯੂ 6 ਤੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 12 ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੀਡਬਲਯੂ 13 ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ. ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 53ਏ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ
- ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ; ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਦੁਬਾਰਾ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ
- ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ; ਤਾਲਾ ਪੰਚਨਾਮਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖੂਨ ਅਤੇ ਵੀਰਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂ ਪੈਰਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਟਾਫ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਨਮੂਨਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਖੁਲਾਸੇ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਕੀ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਰਹੱਸ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਖੂਨ ਵਹਾਇਆ ਹੋਵੇ
- ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ- 'ਜੀਬੀ' ਅਤੇ 'ਐਮਐਸ' ਆਦਿ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਹੁਪੱਖੀ ਖਾਮੀਆਂ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਭਾਲ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
- ਅਜਿਹੀ ਵਹਿਸ਼ੀ ਹਰਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ [ਪਾਰਸ 77 ਅਤੇ 79][180- ਜੀ-ਐਚ; 181-ਏ-ਸੀ]

ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ ਬਨਾਮ ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (1984) 4 ਐਸਸੀਸੀ 116 : [1985] 1 ਐਸਸੀਆਰ 88; ਇੰਦਰਜੀਤ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਇੰਦਰਜੀਤ ਦਾਸ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਰਾਜ 2023 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸਸੀ 201; ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਮਲਿਕ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਮਲਿਕ ਵਿ. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2011) 7 ਐਸਸੀਸੀ 130 : [2011] 8 ਐਸਸੀਆਰ 774; ਰਾਜੇਂਦਰ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਰਾਓ ਵਾਸਨਿਕ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ (2019) 12 ਐਸਸੀਸੀ 460: [2018] 14 ਐਸਸੀਆਰ

- 585; ਪੱਟੂ ਰਾਜਨ ਬਨਾਮ ਪੱਟੂ ਰਾਜਨ ਰਾਜ (2019) 4 ਐਸਸੀਸੀ 771;

ਮਨੋਜ ਬਨਾਮ ਮਨੋਜ ਵੀ. ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2023) 2 ਐਸਸੀਸੀ 353; ਮਾਧਵੇਂਦਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ @n ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ 2023 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸਸੀ 486 - ਭਰੋਸੇਯੋਗ।

<u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

○ [1985] 1 S 88	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 24
[1953] S 589	ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ	ਪੈਰਾ 44
[2011] 8 S 774	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 57
[2018] 14 S 585	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 57

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ 2023 ਦਾ ਨੰਬਰ 1636-1637.

2015 ਦੇ ਸੀਆਰਐਲਏਪੀ ਨੰਬਰ 88 ਵਿੱਚ 13.10.2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, 2014 ਦੇ ਸੀਐਨਐਫਸੀ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 2010 ਦੇ ਐਸਸੀ ਨੰਬਰ 407 ਅਤੇ 2014 ਦੇ ਸੀਐਨਐਫਸੀ ਨੰਬਰ 4 ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 14.10.2015 ਅਤੇ 2015 ਦੇ ਸੀਆਰਐਲਏਪੀ ਨੰਬਰ 88 ਤੋਂ।
ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜਸਟਿਕੇਸ਼ਨ।

ਬੀ.ਐਚ. ਮਰਲਾਪੱਲੇ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਤੀਕਸ਼ਾ ਬਾਸਰਕਰ, ਰਿਸ਼ਦ ਅਹਿਮਦ ਚੌਧਰੀ, ਅਵਿਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸੌਰਭ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੁਜਾ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਸਿਧਾਰਥ ਧਰਮਾਧਿਕਾਰੀ, ਆਦਿੱਤਿਆ ਅਨਿਰੁਧ ਪਾਂਡੇ, ਭਰਤ ਬਾਗਲਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੈਆ ਸਕਸੈਨਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਯਾਮਿਨੀ ਸਿੰਘ, ਸੌਰਵ ਸਿੰਘ, ਏਡੀਵੀਐਸ. ਚਾਰ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਸੰਜੇ ਕਰੋਲ, ਜੇ.

ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ।

2. ਵਰਤਮਾਨ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦੇ ਹਨ:

1) ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ?

2) ਕੀ ਡੀਐਨਏ ਸਬੂਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਅਧਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ?

3) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਅਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਤੱਥਾਂ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਿਜ਼ਮ

3. ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 109/2010 ਮਿਤੀ 12.6.2010 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਥੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਯੰਦਰ (ਠਾਣੇ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ), ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਿਸ਼ਾਦ @ ਕੇਵਤ ਜ਼ਿਨਕ ਨਿਸ਼ਾਦ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਾਵਲੀ, 1860 ਦੀ ਧਾਰਾ 376, 377, 302 ਅਤੇ 201 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਆਈਪੀਸੀ') ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤਾਰੀਖ਼ ਵਾਲੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ

ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 407/2010 ਵਿੱਚ 27.11.2014 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਹੇਠਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਰਣੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:

S.No.	Statutory provision under the Indian Penal Code, 1860	Imposition of Sentence on the Appellant
1.	Section 376	Life imprisonment and fine of Rs. 1,000. In default, rigorous imprisonment for a time period of 3 months.
2.	Section 377	Life imprisonment and fine of Rs. 1000. In default, rigorous imprisonment for a time period of 3 months.
3.	Section 302	Death Penalty and fine of Rs. 3,000. In default, rigorous imprisonment for a time period of 9 months.
4.	Section 201	Rigorous imprisonment for 7 years and fine of Rs. 1,000. In default, rigorous imprisonment for a time period of 3 months.

4. ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸੀ। ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 88/2015 ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 13-14.10.2015 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਈ ਨੰਬਰ 4/2014.

ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

5. ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਇਆ, ਅਰਥਾਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਲੜਕੀ (ਛੇ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ) ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਨਾਲ ਹੀ,

- ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 'ਨਾਲੇ' (ਨਾਲੇ) ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਸਬੂਤ ਲੁਕਾਏ।

6. ਸੀਮਾ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ,

- ਓਕੂਲਰ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧਿਕ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸ਼ੀਟ-ਐਂਕਰ ਡੀਐਨਏ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਰਿਪੋਰਟ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਅੰਡਰਗਾਰਮੈਂਟਸ (ਨਿਕਰ) ਅਤੇ ਯੋਨੀ ਸਮੀਅਰ ਸਲਾਈਡ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵੀਰਜ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
- ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਸਾਨੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ 13 ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਰਣੀਬੱਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

1) ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ, ਭਾਵ, ਪੀਡਬਲਯੂ 4 - ਡਾ ਅੰਜਲੀ ਪਿੰਪਲ (ਐਕਸਟ.27);

2) ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 - ਮੁਸਤਕੀਨ ਮੁਹੰਮਦ ਇਸਮਾਈਲ ਸ਼ੇਖ, ਪਿਤਾ (x.18), ਪੀਡਬਲਯੂ 2 - ਰੇਹਾਨਾਬਾਨੋ, ਮਾਂ (ਐਕਸਟ.20) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 - ਫਾਲਿਮ ਅਹਿਮਦ ਇਬਰਾਹਿਮ ਸ਼ੇਖ, ਚਾਚਾ (x.21)(ਸਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹਨ);

3) ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਭਾਵ ਪੀਡਬਲਯੂ 6 - ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸੁਰੇਸ਼ ਗਣਪਤ ਚਿੱਲਾਵਰ, ਪਹਿਲੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਐਕਸਟ.42), ਪੀਡਬਲਯੂ 11 - ਅਸ਼ੋਕ ਸੋਨਾਰ, ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ (ਐਕਸ.ਟੀ.56) ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ,
ਪੀਡਬਲਯੂ 12 – ਏਪੀਆਈ ਸੁਧੀਰ ਸ਼ਾਂਤਾਰਾਮ, ਦੂਜਾ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਐਕਸਟ.65) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 13 - ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਦੀਪਕ ਪੁੰਡਲਿਕ ਦੇਵਰਾਜ, 3 ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਐਕਸ.67);
ਅਤੇ

4) ਅਪਰਾਧਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਲਈ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ, ਪੀਡਬਲਯੂ 5 - ਬਿਪਿਨ ਸੋਹਨਲਾਲ ਬਾਫਨਾ (ਐਕਸਟ 34), ਪੀਡਬਲਯੂ 7 - ਸੁਰੇਸ਼ ਜੁਗਦੀਸ਼ ਖੰਡੇਲਵਾਲ (ਐਕਸਟ.46), ਪੀਡਬਲਯੂ 8 – ਵਿਸ਼ਾਲ ਨਵੀਨ ਚੰਦਰ ਸਾਹਾ (ਐਕਸਟ.49), ਪੀਵੀ 9 - ਵਿਜੇ ਸੁਦਾਮਾ ਸੋਨੀ (ਐਕਸਟ.53) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 - ਰਾਮਲਖਨ ਜੈਸਵਾਲ (ਐਕਸਟ.54), ਜੋ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਹਨ।

S.No.	Prosecution Witness	Type
PW 1	Mustakin Mohd. Ismail Shaikh.	Father of prosecutrix
PW 2	Rehanabano Mohd. Shaikh	Mother of prosecutrix
PW 3	Falim Ahmed Ibrahim Shaikh	Uncle of prosecutrix
PW 4	Dr. Anjali Pimple	Medical Examiner
PW 5	Bipin Sohanlal Bafna	Panch Witness for search conducted on 13.06.2010
PW 6	S.I. Suresh Ganpat Chillawar	First Investigating Officer - conducted search on 16.06.2010
PW 7	Suresh Jagdish Khandelwal	Panch Witness - for search conducted on 12.06.2010
PW 8	Vishal Navin Chandra Saha	Panch Witness - for search conducted on 17.06.2010

PW 9 Vijay Sudama Soni		Panch Witness – crime spot witness on 12.06.2020
PW 10	Ramlakhan Jaiswal	Panch Witness – crime spot witness on 12.06.2020
PW 11	Ashok Sonar	Head Constable – registered Report on 12.06.2010
		Second Investigation Officer – conducted search on 13.06.2010 and on 17.06.2010.
PW 12 A.P.I. Sudhir Shantararn Kudalkar		
PW 13	Deputy Commissioner of Police, Deepak Pundalik Devraj	Third Investigation Officer – conducted search on 16 06.2010 and 17.06.2010

7. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਜਨਮ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਯਾਨੀ 11.6.2010 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ
ਉਹ ਸਿਰਫ 6 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ। ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਹੈ.

8. ਅੰਜਲੀ ਪਿੰਪਲ (ਪੀਡਬਲਯੂ 4), ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਰਿਪੋਰਟ (ਐਕਸਟ.28) ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ
ਸਹੁੰ, ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ (15) ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ) ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਗੁਪਤ ਅੰਗ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਗੰਭੀਰ, ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸੁਭਾਅ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕਤਲ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

9. ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈ ਨੇ ਇਹ ਘਿਨਾਉਣਾ ਜੁਰਮ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤਾ? ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੀ
ਹੋਰ?

10. ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਜਾਂਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ।

11. ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਮਿਤੀ 12.6.2010 (ਐਕਸ.ਟੀ.44), ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ W 1 (x.19 ਜੋ x.1 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ 12 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਜੂਨ 2010 ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਾਲੇ ਵਿਚ ਤੈਰਦੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ "ਅਣਪਛਾਤੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਨੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਜਿਹੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਸਬੂਤ।

12. ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ - ਪੀਡਬਲਯੂ 11 ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਤਿੰਨ ਲੋਕਾਂ - ਪੀਡਬਲਯੂ 6, ਪੀਡਬਲਯੂ 12 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 13 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

13. W 6 (1ਸੈਂਟ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਪੰਚ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ - ਪੀਡਬਲਯੂ 9 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ

ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਲਈ ਰੇਜਮੰਦੀ ਕਰੋਲ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਿਰਫ ਮੌਕੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ। ਉਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਇੱਥੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

14. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੀਡਬਲਯੂ 12 (ਦੂਜਾ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਨੇ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ (ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 13.6.2010 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਅਤੇ ਪੀਯੂਸ਼ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ (ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ)। ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਲੇਖ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ ਮੈਮੋ ਐਕਸਟ.35. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।

15. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 13 - ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਪੁਲਿਸ (ਤੀਜੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ, ਜੋ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਸਮੇਤ ਦੋ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ 13.6.2010 ਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਛਾਪੇਮਾਰੀਆਂ 16 ਅਤੇ 17 ਜੂਨ, 2010 ਨੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਡੀਐਨਏ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ (ਐਕਸਟ.85; ਐਕਸਟ.85) &86) ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੁਆਰਾ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਮਾਹਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ. ਡੀ.ਆਈ . ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਕਿਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਉਸ ਦੇ ਵੀਰਜ ਦੇ ਦਾਗ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਯੋਨੀ ਸਮੀਅਰ ਸਲਾਈਡ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੈਨੀਅਨ (ਵੈਸਟ) 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

16. ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਈ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ.

17. ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1, (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਪਿਤਾ) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਜ਼ਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮੇਰੀ ਧੀ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ". ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਐਫ, ਜੋ ਉਕਤ ਗਵਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸੇ "ਚਾਵਲ" ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ 11.6.2010 ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਉਸਦੀ ਧੀ (ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ), ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ 6 ਸਾਲ ਸੀ, ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰੋਂ ਚਲੀ ਗਈ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ "ਗਟਰ" ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਇਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ 14.6.2010 ਤੱਕ, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੁਰਮ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਤਾਰੀਖ ਅਤੇ ਅਧਾਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

18. ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂਆਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਿਕਰ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਨਿਕਰ (ਆਰਟੀਕਲ 10) ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦਾ ਮੰਨਿਆ।

20. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ 14.6.2010 ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਧੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕਿਸਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ 12.6.2010 ਦੇ ਤੜਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਚ ਬਾਕਸ ਦੇਣ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ।

21. ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਨਾ ਆਇਆ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਦੇਖਣ ਲਈ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਘਰ ਗਈ ਸੀ. 12.6.2010 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ - ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ - ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ "ਗਟਰ".

22. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਜਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ 14.6.2010 ਨੂੰ ਜੋ ਘਟਨਾ ਦੇ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਸੀ।

23. ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੇਸ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਇਕੱਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ.

24. ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਟਿੱਡੀ ਕਲਾਸਿਕਸ ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ[1] ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ (ਵਿਕਰਮ ਨਾਥ, ਜੇ.) ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇੰਦਰਜੀਤ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਰਾਜ[2] ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:

> "10. ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝ ਗਏ ਹਨ। ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕੇਸ ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਸਰਦਾ ਬਨਾਮ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ।
>
> ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਲਾਤ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰੁਝਾਨ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਇਕੱਠੇ ਲਏ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੜੀ ਇੰਨੀ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਲਪਨਾ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਦ ਬਿਰਧੀਚੰਦ ਦੇ

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ

[1] (1984) 4 ਐਸਸੀਸੀ 116

[2] 2023 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸਸੀ 201

ਸਰਦਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ - ਸੈਲੇਂਦਰ ਰਾਜਦੇਵ ਪਾਸਵਾਨ ਬਨਾਮ। ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ,
ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਥਿਤੀਗਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਲਿੰਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਬੀ
ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਬੋਝ ਪਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

25. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ:

- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸੇ ਚੌਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੀ;
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ;
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 16.6.2010 ਐਕਸਟ.47 ਅਤੇ ਮਿਤੀ 17.6.2010 ਐਕਸ.ਟੀ.50 ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੈਮੋ ਨੰਬਰ ਐਕਸਟ 48 ਅਤੇ ਐਕਸਟ.51 ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਲੇਖ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਲੁਕਾਏ ਸਨ;
- ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਡੀਐਨਏ ਰਿਪੋਰਟਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਨੀਅਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਖੂਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵੀਰਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਯੋਨੀ ਸਮੀਅਰ ਸਲਾਈਡ.

26. ਆਓ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ 'ਚਾਵਲ' ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ੧੩ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੇਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ

27. ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 2 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚਾਵਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਖੈਰ, ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ. ਉਸ ਦੇ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ 12.6.2010 ਦੇ ਤੜਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਚਿਸ ਬਾਕਸ ਦੇਣ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੋਂ ਲਾਸ਼ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੋਵਾਂ ਥਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪਾਟ ਨਕਸ਼ਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਓਕੂਲਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੀ ਹੋਇਆ ਇਹ ਗਵਾਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪੀਡਬਲਯੂ 1, ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ੱਕ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਿ ਉਹ 13.6.2010 ਨੂੰ ਸੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ, ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ, ਜੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ, ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੨ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਣ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ

ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਭਾਵ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1. ਪੀਡਬਲਯੂ 12 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ੱਕ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ। ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਉਸਨੇ 14.6.2010 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤਲਾਸ਼ੀ ੧੩ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ੧੪ਵੇਂ ਜੂਨ, 2010 ਵਿੱਚ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਤਾਲਾ ਬੰਦ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਮੈਡੀਕਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ, ਮੁੰਬਈ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਤਾਲਾ ਤੋੜ ਕੇ, 13.6.2010 ਨੂੰ ਐਕਸਟ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਧਾਰਾਵਾਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ:

"ਆਰਟੀਕਲ 1 - ਸਕਵਾਇਰ ਕਾਰਡਬੋਰਡ;

- ਆਰਟੀਕਲ 2 - ਕੰਬਲ;

ਆਰਟੀਕਲ 3 - ਫਰਸ਼ ਟਾਈਲਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ;

ਆਰਟੀਕਲ 4 - ਮੈਟ;

ਆਰਟੀਕਲ 5 - ਤੌਲੀਆ;

- ਆਰਟੀਕਲ 6 - ਸਪੈਨਰ;

ਆਰਟੀਕਲ 7 - ਤਕੀਏ 'ਤੇ ਪਾਏ ਗਏ ਵਾਲ;

ਆਰਟੀਕਲ 8 - ਮੈਟ; ਅਤੇ

ਆਰਟੀਕਲ 9 - ਤਕੀਆ"

- 28. ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਅਤੇ ਪੀਯੂਸ਼ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ (ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ) ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਘਰ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਕ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ
- ਤੱਥ, ਉਹ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ।

'ਚਾਵਲ' ਘਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਸੰਘਣੀ ਆਬਾਦੀ ਵਾਲਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਸਤੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਹੈ, ਕੁਝ ਲਈ ਅਸਥਾਈ, ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਸਥਾਈ. ਉਸੇ ਚੌਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ, ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਹੀ ਮਕਾਨ/ਕਮਰਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ (ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਾ ਛੱਡੋ ਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਾਲਾਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਉਕਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

29. ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਵੇਖਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧ ਦੇ ਘਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੋਵੇ। ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਘਰ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 3 ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਘਰ ਗਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਟੀਵੀ ਦੇਖੋ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸਿਧਾਂਤ, ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਹਾਲਾਤ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ

30. ਪੀਡਬਲਯੂ 12 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 13 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹੈ.

31. ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੇ ਉਲਟ, ਖੂਨ ਵੇਖਣ ਬਾਰੇ ਕੌਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਗ ਵਾਲਾ ਨਿਕਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 12 ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ. ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਗਵਾਹ ਇਕੱਠੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਯਾਨੀ 13.6.2010 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਘਰ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਕਰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਤੁਲਾਸ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ 16.6.2010, ਜੋ ਪੀਡਬਲਯੂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 13 ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਵਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ 9 ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋਣਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

32. ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਣਾ

ਪਹਿਲੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੰਚਨਾਮਾ (ਐਕਸਟ 36) ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 13.6.2010 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ 9.00 ਵਜੇ ਤੋਂ 9.30 ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਪਹਿਰ 2.00 ਵਜੇ ਤੋਂ 2.30 ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਗਵਾਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਖੋਜ ਦਾ ਤੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ

ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 9 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ "ਦਸਤਖਤ" ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਕਿਸ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ.

33. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 13 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵੱਲ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਸਟਾਰ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, 16.6.2010 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਦੌਰਾਨ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 7 ਅਤੇ ਪੀਕੇ ਮਹਿਤਾ (ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ (ਐਕਸਟ.47)। ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਨਿਕਰ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਲੁਕਾਏ ਸਨ, ਜੋ ਉਹ ਸੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ.

34. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 16.6.2010 ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ 13 ਨੇ ਪੰਚਾਂ, ਸਟਾਫ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਗਣੇਸ਼ ਦੇਵਲ ਨਗਰ ਦੇ ਕਮਰਾ ਨੰਬਰ 39 ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ। ਕਮਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ "ਅਮੂਲ ਗੋਲਡ 45 ਆਕਾਰ ਦਾ ਨਿਕਰ" ਅਤੇ "ਅਮੂਲ ਸੋਨੇ ਦਾ ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਰੰਗ ਦਾ ਨਿਕਰ" ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦਾ ਆਕਾਰ 80 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਸੀ।

ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਅਤੇ ਇੱਕ "ਸਲੇਟੀ ਰੰਗ ਦਾ ਬਾਰਮੂਡਾ" ਅਤੇ ਇੱਕ "ਭੂਰਾ" ਹੋਣਾ ਰੰਗ ਨਿਕਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਫੀਆ 65 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ" ਅਤੇ ਕੁਝ ਖੂਨ ਦਾਗ। ਉਕਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੰਚਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਮੈਮੋ ਐਕਸਟ.48 ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 17.6.2010 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦੌਰਾਨ ਦੂਜਾ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਕੱਪੜੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਪਹਿਨੇ ਸਨ, ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ

- ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਐਕਸਟ 50 ਮਿਤੀ 17.6.2010 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਅਤੇ ਵਾਲੀਵ ਨਾਕਾ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਦੀਪਸ਼੍ਰੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੇ ਕਮਰਾ ਨੰਬਰ 206 ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ। ਇੱਕ ਗਣੇਸ਼ ਭੀਮਾ (ਗਣੇਸ਼ ਕਪਿਲਦੇਵ) ਮਿਸ਼ਰਾ) ਨੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮੈਮੋ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ
- (x.51) ਮਿਤੀ 17.6.2010.

35. 17.6.2010 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਅੱਖਰ ਐਕਸਟ.68 ਅਤੇ ਐਕਸ.ਟੀ.69 ਦੋਵਾਂ ਮਿਤੀ 16.6.2010 ਰਾਹੀਂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲਿੰਗ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਖੂਨ, ਨਹੁੰ ਅਤੇ ਨਹੁੰ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵੀ ਭੇਜਿਆ।

- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ। ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ

ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਐਫਐਸਐਲ ਰਿਪੋਰਟ. ਇਕ ਮਾਹਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਡੀਐਨਏ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅੰਗਾਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਵੈਬ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ 'ਵਿਸਰਾ' (ਵੀਰਜ) ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੁੰਨਾ ਸਰੋਜ ਦਾ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ ਦਾ ਸਾਰ ਵੀ ਇਹੋ ਹੈ ਇਸ ਗਵਾਹ ਦਾ।

36. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 'ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.') ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਏ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

37. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਉਸਦਾ ਸੰਚਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਦੇ ਵੀ ਪੈਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਦਾ ਸੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਕਿਸਨੇ ਲਏ, ਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਰਹੱਸ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ◌ਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਗਵਾਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਣੇਸ਼ ਭੀਮਾ ਅਤੇ ਮੁੰਨਾ ਸਰੋਜ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਾ ਕਰਨਾ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਪਾੜਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੂਰਾ।

38. ਜਿਸ ਮਕਾਨ ਤੋਂ 17.6.2010 ਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੀ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮਕਾਨ 'ਤੇ ਗਣੇਸ਼ ਭੀਮਾ ਨਾਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਕਦੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੁੰਨਾ ਸਰੋਜ ਨੇ 19.6.2010 ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਅਤੇ ਕੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਗਈ। ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਐਕਸਟ.35 ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਮੁੰਨਾ ਲਾਲਚੰਦ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਐਫ ਹੈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

39. ਇਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਸ਼ੱਕੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਿਆਨ ਐਕਸਟ.47 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ "ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕੱਪੜੇ ਲੁਕਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਜੇ ਗਏ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27

40. ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 7 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਰਾਠੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਰਾਠੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।

42. ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 8 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਮਰਾਠੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

43. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੀਡਬਲਯੂ 13 ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਚੁੱਪ ਹੈ, ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ (ਐਕਸਟ.47 ਅਤੇ ਐਕਸਟ.50) ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ੀ ਸੀ ਮਰਾਠੀ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ।

44. ਸਈਦ ਕਾਸਿਮ ਰਜ਼ਵੀ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ। ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਰਾਜ 3 ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ:

> "9. … ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿਚ ਆਮ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਰਦੂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਰਦੂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ। <u>ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ</u>
>
> <u>ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ</u>
>
> <u>ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ</u>
>
> <u>ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।</u>

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) 45. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਰਾਠੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਲਿਖਣਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸਮਰੱਥਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ, ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਮਰਾਠੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਮੂਲ ਗਵਾਹੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਪਾਠ, ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਆਯਾਤ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ

ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

3 1953 S 589

ਰਿਕਾਰਡ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਏ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਸਈਦ ਕਾਸਿਮ ਰਿਜ਼ਵੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ। ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ ਸੀਜ਼ੁ ਕੁਰੀਅਨ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ. ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ 2023 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ 429, ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
ਹਾਜ਼ਰ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਲਿਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਦੁਭਾਸ਼ੀਏ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਰਿਕਵਰੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਦਾ.

46. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਰੇ ਦੀ ਚਾਬੀ, 16.6.2010 ਨੂੰ ਰਿਕਵਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਕਮਰੇ ਦੇ ਸਾਥੀ" ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਦੋਸ਼ੀ". ਇਹ ਰੂਮ ਪਾਰਟਨਰ ਕੌਣ ਹੈ? ਕੀ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ? ਕੀ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਕੀ ਉਸਨੇ ਕੱਪੜੇ ਲੁਕਾਏ ਸਨ? ਕੀ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਕੀ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ? ਅਜਿਹੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਅਤੇ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

47. ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ, ਕਿ ਇਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 12 ਸੀ ਜੋ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ. ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਤਾਲੇ 'ਤੇ ਲੇਬਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਮੋ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜੇ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖੇ ਸਨ।

48. ਪਹਿਲੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਐਕਸਟ.47 ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 13 ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 7 ਦੁਆਰਾ ਪਦਾਰਥਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਟ ਪਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਦੇਵਰਾਜ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੱਪੜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਏ ਗਏ ਸਨ
ਅਤੇ ਕੀ ਮੈਂ ਪੰਚ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। (ਇੱਥੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 13 - ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੇਵਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਕਥਿਤ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ।

49. ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਿਕਰ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ
ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇਹ ਦੋ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਗਵਾਹ, ਅਰਥਾਤ, ਪੀਡਬਲਯੂ 9 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 10. ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 9 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 12.6.2010 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨਾਲੇ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ "ਇੱਕ ਨਿਕਰ ਟਿਨ ਦੀ ਛਾਂ 'ਤੇ ਪਿਆ ਸੀ। ਛੱਤ 'ਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਥਪਥ ਇਕ ਬਨੀਅਨ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਠੀਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। "ਉਸ ਨਾਲ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ" (ਇੱਥੇ ਹਵਾਲਾ ਦਾ ਹੈ

ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ) ਅਤੇ "ਲੜਕੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪਾਰਟ ਤੋਂ ਖੂਨ ਨਿਕਲਿਆ"। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਟਿਨ ਦੀ ਛਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਮੇਰੀ ਧੀ ਦਾ ਨਿਕਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਪੀਡਬਲਯੂ ੧੩ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਕਰ ਅਤੇ ਬਾਨੀਅਨ ਨੂੰ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ, ਹੋਰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੱਪੜੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਅਗਲੇ ਹੀ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ "ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਅੰਡਰਵੀਅਰ ਪਹਿਨਿਆ ਸੀ", ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ "ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜਕੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਸੀ"। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ 10 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਰਾਠੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਜਾਂ ਲਿਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਤੇ

- ਕਿ ਉਸਨੇ ਐਕਸਟ.੪੩ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਉਸ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਜੋ ਮਰਾਠੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ.

ਵਿਗਿਆਨਕ ਜਾਂਚ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ N ਰਿਪੋਰਟ

- 50. ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 13.6.2010, 16.6.2010 ਅਤੇ 17.6.2010 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਲਾਸ਼ੀ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ
- ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

51. ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੈ: (1) ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਥਿਤ ਘਰ ਦੀ 13.6.2010 ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਮੋ ਐਕਸਟ.35 ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ

- ਅਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਮੈਮੋ ਐਕਸਟ.36, ਫਿਰ 16.6.2010 ਨੂੰ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ. ਘਰ ੮.੫ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਫੁੱਟ x 6.5. ਪੈਰ (ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਾਥਰੂਮ 2.5 ਫੁੱਟ x 2.5 ਫੁੱਟ ਸੀ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਸਟ.35 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਉਕਤ ਕਮਰੇ ਦੀ ਮਾਈਕਰੋਸਕੋਪਿਕ ਸਕੈਨਿੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ 16.6.2010 ਨੂੰ ਮੈਮੋ ਐਕਸਟ.48 ਰਾਹੀਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ; (2) ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ
- ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਲੇਖ, ਚਾਹੇ ਉਹ 13.6.2010, 16.6.2010 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੇ ਹੋਣ ਅਤੇ 17.6.2010, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਾ ਜੋੜੋ। ਵਿਸਥਾਰ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸਾਰਣੀਬੱਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਲੇਖਾਂ, ਨੰਬਰਾਂ, ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ ਹਾਂ.

S.No.	Memo		Date	Recovery		Description of Item		FSL Report			DNA Analysis	
	Particulars	Ex.	-	By	Witness	Article	Ex.	Blood / Semen of accused	Blood of deceased	Ex.	Result	
1.	Panchnama @ pg. 239 – 243 First search	35	13.06.2010	PW -12	PW – 5 & Shri. Piyush Ramesh Kumar Jain **[NOT EXAMINED]**	1 – Cardboard Box 2 - Brown Blanket 3 – Two Tiles 4 – Nylon Mat 5 – Yellow Towel 6 – Iron spanner 7 – One hair on pillow 8 – Piece cut from mat 9 – Piece cut from pillow. *Blood stains on all articles except No. 7*	8 9 10 11 12 13 14 15 16	No No No No No No - No No **Ex. 84 @ pg. 335**	Yes Yes Yes Yes Yes - - Yes Yes **Ex. 84 @ pg. 335**	16 17 18 - 20 - - 22 24	**Blood / Semen of accused** **Ex. 86 @ pg. 339** Blood on the same is **not of the accused.**	**Blood deceased** **Ex. 86 @ pg. 339** Blood on Ex. 16, 17, 18, 20, 24 is of the deceased. Hair: source unknown.

2.	Panchnama @ pg. 262 – 264 Second search	48	16.06.2010	PW – 13	PW – 7 & Shri. Pradip Kodarlal Mehta **[NOT EXAMINED]**	1 – brown nicker of deceased. 2 – blue underwear of accused. 3 – white baniyan of accused. 4 – grey Bermuda of accused. *Blood stains on articles 1,3 and 4.*	1 2 3 4 **Ex. 80 @ pg. 327**	No No No No **Ex. 80 @ pg. 327**	Yes No Yes Yes **Ex. 80 @ pg. 327**	1 2 3 4	**Semen stain** on Ex.1. **[Ex. 85 @ pg. 337]**	Blood on Ex. 1, 3 is of the deceased. **[Ex. 85 @ pg. 337]**
3.	Panchnama @ pg. 285 - 287 Third search	51	17.06.2010	PW - 13	PW – 8 & Shri. Pradeep Harishchandra Kajave **[NOT EXAMINED]**	1 – shirt of accused. 2 - pant of accused. *Blood stains on article 1.*	1 2 **Ex. 82 @ pg. 331**	No No **Ex. 82 @ pg. 331**	Yes No **Ex. 82 @ pg. 331**	1 2	No No	Blood on Ex. 1. Blood group Type "B"

ਉਪਰੋਕਤ ਚਾਰਟ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਯੋਨੀ ਸਵੈਬ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਕਰ (ਭੂਰੇ) 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਵੀਰਜ ਦੇ ਦਾਗ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ।

52. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ 16.6.2010 ਦੇ ਸੰਚਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ
ਪੀਡਬਲਯੂ 13 ਨੇ ਕੁਝ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਲੇਖ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ
12, 13 ਅਤੇ 14 ਜੂਨ, 2010 ਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

Muddemal sealed by Medical Officer of the prosecutrix procured on 12.06.2010			
S.No.	**Bottle**	**Description of Articles**	**Exhibit**
1.	A	Blood sample.	Ex. 1
2.	B	Nail clippings from left hand.	Ex. 2
3.	C	Sample of hair on head.	Ex. 3
4.			
5.	D	Vaginal fluid swab.	Ex. 4
6.	E	Vaginal fluid swab.	Ex. 5
7.	F	Fluid in mouth.	Ex. 6
	G	Nail clipping from right hand.	Ex. 7
Articles of the Appellant procured on 13.06.2010			
8.		Square-shaped card box, having the words “Sunora Floor Tiles”.	Ex. 8
9.	-		
10.	-	One chocolate coloured dirty blanket.	Ex. 9
11.	-	Two pieces of green coloured tiles. One piece of green, yellow, and blue coloured nylon mat.	Ex. 10 Ex. 11
12.	-		
13.	-	One yellow towel.	Ex. 12
14.	-	One iron spanner.	Ex. 13
15.	-	One hair found on the pillow.	Ex. 14
16.	-	One piece of mat.	Ex. 15
	-	One piece of cloth from a pillow.	Ex. 16

Muddemal sealed by Medical Officer, in medical examination of appellant conducted on 14.06.2010			
1.	Bottle 1	Viscera sample.	Ex. 17
2.	Bottle 2	Blood sample.	Ex. 18
3.	Bottle 3	Blood sample (citrate).	Ex. 19
4.			
5.	Bottle 4	Pubic hair sample.	Ex. 20
6.	Bottle 5	Sample of hair on head.	Ex. 21
	Bottle 6	Swab taken by cotton of the scratched injury on the neck.	Ex. 22
7.	Bottle 7	Nail clippings of right hand.	Ex. 23
8.			
	Bottle 8	Nail clipping of left hand.	Ex. 24

53. ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖੂਨ ਅਤੇ ਵੀਰਜ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਿਸਨੇ ਲਿਆ ਨਮੂਨੇ, ਕਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ, ਕਿੰਨੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

55. 14.6.2010 ਨੂੰ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਥਿਤ ਖੂਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ 16.6.2010 (x.60) ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕਥਿਤ ਖੂਨ ਦਾ ਨਮੂਨਾ 20.7.2010 ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸੰਚਾਰ (ਐਕਸਟ.72) ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

56. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ (x.79) ਹੈ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਲਏ ਜਾਣ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਗਵਾਹ ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 53ਏ ਤਹਿਤ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

57. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਮਲਿਕ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਹੈ। ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ [4] (ਦੋ ਜੱਜਾਂ) ਨੇ ਧਾਰਾ 53ਏ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲੋੜ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕੀਤਾ,

[4] (2011) 7 ਐਸਸੀਸੀ 130

ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਮੈਨੂਅਲ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਏ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ 5 (ਤਿੰਨ-ਜੱਜਾਂ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਲ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ-

> "49… ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ
> ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਸਬੂਤ ਦੇਵੇਗੀ
> ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼। ਜੇ ਵਾਜਬ ਹੋਵੇ
> ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਫਿਰ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 53-ਏ (2) ਅਨੁਸਾਰ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲਿੰਗ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

58. ਇੱਥੇ, ਛੇ ਸਾਲ ਦੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਖੋਜਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 53ਏ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸਨ? ਇਹ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਛੇ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ। ਦੀ ਡਾਕਟਰੀ ਜਾਂਚ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੇ ਹਮਲੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

59. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਕਿਸਨੇ ਲਏ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 14.6.2010 ਨੂੰ ਲਏ ਗਏ ਨਮੂਨਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੈੱਟ 16.6.2010 ਨੂੰ ਰਸਾਇਣਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਨਮੂਨਾ, ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ 20.7.2010 ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸੇ ਦਿਨ। ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦੀਆਂ ਇਹ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਕਿਉਂ ਮੌਜੂਦ ਹਨ
ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ, ਜੇ ਇਕੋ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ.

60. ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਮੈਨੂਅਲ 6, ਜਦੋਂ ਅਪੈਂਡਿਕਸ XXV ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ-

"ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਮੂਨਿਆਂ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
> ਦੌਰੇ ਦੇ ਪਲ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ। ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਪੈਕਿੰਗ, ਸੀਲਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

---

[5] (2019) 12 ਐਸਸੀਸੀ 460

[6] ਲੈਬ - s:/ www.m . v.n / s/ s s/ MmMn.

- ਅਤੇ ਲੇਬਲਿੰਗ ਅਤੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਸੇਂਜਰ ਜਾਂ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀਲਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੈਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
- ਆਵਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

61. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨਮੂਨੇ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੀ ਸਹਿ-ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਵਾਜਬ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਲੋੜ 'ਤੇ ਕਿ ਨਮੂਨੇ ਕਦੋਂ

- ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਮੂਨਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ "ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਡੀਐਨਏ ਨਮੂਨਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ, ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਵਾਜਾਈ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ- ਕੇਂਦਰੀ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਆਫ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਮੰਤਰਾਲਾ, ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰਾਲਾ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ" ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੂਨ ਅਤੇ ਵੀਰਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਅਰਥਾਤ ਤਰਲ ਜਾਂ ਸੁੱਕਾ (ਪਰਤ / ਦਾਗ ਜਾਂ ਸਪੈਟਰ)
- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਏ ਗਏ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ "ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

62. ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ 'ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਲੜੀ' 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਲੜੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਤੱਕ

- ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਦੇ ਉਕਤ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਖੰਡਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਂਭਿਆ ਜਾਵੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ, "ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਨਾਮ ਜਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ
- ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਏਜੰਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੰਬਰ, ਪੀੜਤ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਆਈਟਮ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵੇਰਵਾ।

63. ਨਿਰਸੰਦੇਹ, ਇਹ "ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ" ਅਤੇ "ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਲੜੀ" ਪਹਿਲੂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਸਨ

- ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਡੀਐਨਏ ਰਿਪੋਰਟ ਐਕਸਟ.85 ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ

ਇਹ ਅਧਾਰ। ਅਸੀਂ ਐਫਐਸਐਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਡੀਐਨਏ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਨੈਪਸ਼ਾਟ, ਇੱਕ ਸਾਰਣੀਬੱਧ ਫਾਰਮੈਟ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

[7] ਉਪਲਬਧ ਹੈ - :// /s n . v. n/ /M / n

- 20180627121024_-S%20n.

Sr. No.	Nature of article	Ext. No. as per FSL report	Report dated	Article No. & date of seizure	Belongs to Accused/ Prosecu-trix	Result and analysis Blood & Semen of whom		DNA Report
1.	Nicker	1	16.8. 2010	10 on 13.6.2010	Prosecutrix	Yes Prosecu-trix	No	-
2.	Jangia referred to	2	16.8. 2010	11 on 16.6.2010	Accused	No	No	-
3.	Banian	3	16.8. 2010	12 on 16.6.2010	Accused	Yes trix	No	Identical to Ext.1
4.	Bermuda	4	16.8. 2010	13 on 16.6.2010	Accused	Yes Prosecu-	No	blood found on
5.	Square card-board pieces	16	12.8. 2010	1 on 13.6.2010	Accused	Yes trix Prosecu-trix	No	Identical to Ext.1 blood found on Ext.1
6.	Blanket	17	12.8. 2010	2 on 13.6.2010	Accused	Yes Prosecu-trix	No	Identical to blood found on Ext.1
7.	Floor tiles	18	12.8. 2010	3 on 13.6.2010	Accused	Yes	No	Identical to
8.	Mat	19	12.8. 2010	4 on	Accused	Prosecu-trix	No	blood found on Ext.1
9.	Towel	20	12.8. 2010	5 on 13.6.2010	Accused	Yes	No	Identical to
11.	Hair found on pillow	22	12.8. 2010	7 on 13.6.2010	Accused	Prosecu-	No	Unknown blood found on
12.	Mat	23	12.8. 2010	8 on				
10.	Spanner	21	12.8. 2010	6 on 13.6.2010	Accused	- trix	No	- Ext.1
14.	Vaginal smear	5	12.8. 2010	-	Prosecutrix Accused	No Yes	Yes No	Match with the -
13.	Pillow	24	12.8. 2010	9 on 13.6.2010	Accused	Yes Prosecu-	No	Identical to blood found on

progeny

male haplo-types of accused. Are from same paternal

- ਤਿਆਰ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਡੀਐਨਏ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਐਕਸਟ ਦੇ ਐਕਸਟਰੈਕਟ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.

"ਵਿਆਖਿਆ

1. ਐਕਸ 16 ਕਾਰਡ ਬੋਰਡ, ਐਕਸ 17 ਕੰਬਲ, ਐਕਸ 18 ਟਾਈਲ ਦੇ ਦੋ ਟੁਕੜੇ, ਐਕਸ 20 ਤੌਲੀਆ, ਐਕਸ 24 ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਲੱਭੇ ਗਏ ਖੂਨ ਦੀ ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ, ਐਕਸ 17 ਕੰਬਲ, ਐਕਸ 24 ਟੁਕੜਾ

- ਤਕੀਏ ਤੋਂ ਕੱਪੜਾ, ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਐਕਸ 1 ਨਿੱਕਰ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ
ਐਸ.ਐਸ.ਐਲ.ਐਮ.ਐਲ. ਕੇਸ ਨੰ. ਐਸ.ਐਸ.ਐਲ.ਐਮ.ਐਲ. ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜ਼ਿਨਕ ਨਿਸ਼ਾਦ ਦੇ ਸਾਬਕਾ 3 ਸੰਦੇ ਬਨੀਆਂ ਸਯੂਂਬਾਨੋ ਐਮ.ਏ. ਪੀੜਤਾ ਸਾਯੂਨਮਬਾਨੋ ਐਮ.ਏ. ਸ਼ੇਖ ਦਾ ਡੀਐਨਏ 315/10 ਅਤੇ ਐਕਸ 1 ਖੂਨ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਔਰਤ ਮੂਲ ਦੇ ਇੱਕੋ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਹੈ। N ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ

- ਖੂਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਵਿੱਚ ਮਾਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਐਲੀਲਜ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ.

2. ਐਕਸ 16 ਕਾਰਡ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ, ਐਕਸ 17 ਕੰਬਲ, ਐਕਸ 18 ਟਾਈਲ ਦੇ ਦੋ ਟੁਕੜੇ, ਐਕਸ 20 ਤੌਲੀਆ, ਤਕੀਏ ਤੋਂ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਸਾਬਕਾ 24 ਟੁਕੜਾ, ਪੀੜਤ ਸਾਯੂਨਬਾਨੋ ਐਮ.ਏ. ਸ਼ੇਖ ਦੇ ਖੂਨ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਸਾਯੂਨਬਾਨੋ ਦੇ ਸਾਬਕਾ 1 ਨਿੱਕਰ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਨੁਕਸ ਪਾਇਆ ਗਿਆ

- ਐਮ.ਏ. ਸ਼ੇਖ, ਐਫ.ਐਸ.ਐਲ.ਐਮ.ਐਲ. ਕੇਸ ਨੰਬਰ ਡੀਐਨਏ 315/10 ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜ਼ਿਨਕ ਨਿਸ਼ਾਦ ਦੇ ਸਾਬਕਾ 3 ਸੰਦੇ ਬਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜ਼ਿਨਕ ਨਿਸ਼ਾਦ ਐਫ.ਐਸ.ਐਲ.ਐਮ.ਐਲ ਕੇਸ ਨੰ. N 366/10 ਕਿੱਥੋਂ ਹੈ
ਇੱਕੋ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸਰੋਤ. ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਖੂਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਵਿੱਚ ਮਾਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਐਲੀਲ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਸਨ।

- 3. ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੰਟਰੋਲ ਡੀਐਨਏ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ ਐਕਸ 22 ਵਨ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

64. ਫਿਰ ਵੀ, ਡੀਐਨਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਟਿੱਪਣੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪੱਟੂ ਰਾਜਨ ਬਨਾਮ ਟੀ.ਐਨ.[8], ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ;

- "52. ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਰਾਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਡੀਐਨਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ ਵੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਭਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਉਲਟ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਇਹ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ
ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਨਾਲ ਡੀਐਨਏ ਸਬੂਤ ਵਧ ਰਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਲੰਘਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਨਾਲ ਤਕਨਾਲੋਜੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ, ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਉਸ ਮੋੜ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਭੁੱਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਡੀਐਨਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਲਟ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗੀ

---

[8] (2019) 4 ਐਸਸੀਸੀ 771

G

ਪਾਰਟੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਠੋਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

65. ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਨੋਜ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ।[9], ਸ. ਰਵਿੰਦਰ ਭੱਟ ਜੇ. ਰਾਹੀਂ, ਦੇਖਿਆ;

"158. ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡੀਐਨਏ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਅਤੀਤ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟੈਸਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਗੁਣਵੱਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ; ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਏ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ,
ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

66. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਡੀਐਨਏ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਇਸਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ
ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਹ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਡੀ ਡੀ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਵੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹਨ.

67. ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਗੌਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਮੰਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ।

68. ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ ਡਾਕਟਰ ਪੀਡਬਲਯੂ 4 - ਡਾ ਅੰਜਲੀ ਪਿੰਪਲ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ "ਪੁਖਤਾ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ" ਅਤੇ "ਡੀਐਨਏ ਰਿਪੋਰਟ" ਦੀ ਗਵਾਹੀ। ਉਕਤ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ
ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ, ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਐਫ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ
ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਵੀ ਮਹਾਦੋਸ਼ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

69. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਤੋੜਨ ਵਾਲੀ, ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਰਲੱਭ ਮੰਨਦੀ ਹੈ।

70. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਭਾਗੀ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ

---

[9] (2023) 2 S 353

ਏ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਰਦ, ਦਰਦ ਅਤੇ ਸਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। 6 ਸਾਲ ਦੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਸ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਥਾਹ ਘਾਟਾ ਪਿਆ; ਇੱਕ ਜ਼ਖ਼ਮ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

71. ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਰਦਨਾਕ ਹਕੀਕਤਾਂ ਦੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਲੰਬਾਈਆਂ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਨਹੀਂ।

72. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

73. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਈ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

74. ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

75. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਪੂਰੇ ਨਕਸ਼ੇ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਈ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਤਸਵੀਰ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ

- ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਤੱਕ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹੇ ਹੋਣ।

76. ਛੇ ਸਾਲ ਦੇ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਵੇਂ ਜੁਰਮ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੁਰੇ ਅਤੇ ਗਲਤ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਦੇ। ਇਹ ਤੱਥ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ

- ਦੇਸ਼, ਪਰ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਵੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਬਲਕਿ ਨੈਤਿਕ ਫਰਜ਼ ਵੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੱਖਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ।

- 77. ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੀਡਬਲਯੂ 6 ਤੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ 12 ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੀਡਬਲਯੂ 13 ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੈਰਾਨੀ ਜਨਕ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 53ਏ, ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ
ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਨਮੂਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜਣਾ; ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ

ਦੁਬਾਰਾ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਬਲੀਹਾਰ ਦਾ ਵਰਿਆਮ ਕੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ; ਲੌਕ ਪੰਚਨਾਮਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖੂਨ ਅਤੇ ਵੀਰਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂ ਪੈਰਾ ਮੈਡੀਕਲ ਸਟਾਫ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਨਮੂਨਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਥਿਤ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਾਰ ਕੀ ਸੀ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ, ਇੱਕ ਰਹੱਸ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਗਣੇਸ਼ ਭੀਮਾ ਅਤੇ ਮੁੰਨਾ ਸਰੋਜ ਵਰਗੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਹੁਪੱਖੀ ਖਾਮੀਆਂ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਭਾਲ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਵਹਿਸ਼ੀ ਹਰਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

78. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋਸ਼, ਹਾਲਾਂਕਿ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਛੇ ਸਾਲ ਦੇ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ਬਦ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਜੁਰਮ ਦੀ ਲੜੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਮੌਤ ਤੱਕ।

79. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਚਾਰਜ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

80. ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਮਾਧਵੇਂਦਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ @n ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ[10] ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੋ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਜਾਂਚ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਰਗੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਤੱਥ-ਖੋਜ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕਦਮ, ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ।

81. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ-2 ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਠਾਣੇ ਵੱਲੋਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 407/2010 ਵਿੱਚ 27.11.2014 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

---

[10] 2023 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸਸੀ 486

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 13 ਅਤੇ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 2015 ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਿਸ਼ਾਦ @ ਕੇਵਤ ਜ਼ਿਨਕ ਨਿਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 88/2015 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਿਸ਼ਾਦ @ ਕੇਵਤ ਜ਼ਿਨਕ ਨਿਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 4/2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302, 376, 377 ਅਤੇ 201 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉੱਪਰ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

82. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।
(ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ: ਸ਼ੇਵਾਲੀ ਮੋਂਗਾ, ਐਲਸੀਆਰਏ)

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

